Rocznik 1933. Nr. 19.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 13-go maja 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści.

Ustawa

z dnia 15. marca 1933 r.

o zbiórkach publicznych.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 22, poz. 162).

Art. 1.

Wszelkie publiczne zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze na pewien zgóry określony cel wymaga uprzedniego pozwolenia władzy.

Art. 2.

1. Do udzielania pozwoleń powołane są:

a) powiatowe władze administracji ogólnej, o ile zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze powiatu lub jego części;

b) wojewódzkie władze administracji ogólnej, o ile zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze całego województwa lub jego części, obejmującej więcej niż jeden powiat.

2. Pozwolenie na zbiórkę, mającą się odbyć na obszarze większym niż jedno województwo, wydaje, zależnie od wniosku instytucji, urządzającej zbiorkę, bądź każda wojewódzka władza administracji ogólnej oddzielnie, bądź każda wojewódzka władza administracji ogólnej właściwa ze względu na miejsce siedziby instytucji, urządzającej zbiorkę, za zgodą wojewódzkich władz administracji ogólnej, na których obszarze zbiórka ma się odbywac. Wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce siedziby instytucji, urządzającej zbiórkę, wydaje również pozwolenie na zbiórkę, mającą się odbywać na obszarze większym niż jedno województwo, na zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

3. Jeżeli zebrane ofiary mają być zużyte zagranicą Panstwa, pozwolenia na zbiórkę udziela Minister Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu.

Art. 3.

1. Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone tylko wówczas, gdy cel zbiórki nie jest przeciwny prawu oraz ze stanowiska interesu publicznego jest godny poparcia.

2. Za takie cele uważa się przedewszytkiem cele: religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno - społeczne i społeczno - opiekuńcze.

3. Zbiórki publiczne, urządzane w interesie osobistym, są wzbronione.

4. Pozwoleń na zbiórki na cele oświatowe udzielają władze administracji ogólnej po porozumieniu z właściwą władzą szkolną II instancji.

Art. 4.

Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone jedynie stowarzyszeniom zarejestrowanym, organizacjom, posiadającym osobowość prawną, albo komitetom, organizowanym dla przeprowadzenia określonego celu. Cel zbiórki winien być zgodny ze statutem stowarzyszenia lub organizacji, bądź z aktem organizacyjnym komitetu.

Art. 5.

Minister Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzeń sposoby przeprowadzania zbiórek.

Art. 6.

1. W pozwoleniu winien być określony czas, w którym zbiórka ma być przeprowadzona.

2. W pozwoleniu mogą być wymienione warunki co do sposobu przeprowadzenia zbiórki.

Art. 7.

1. Zbiórki publiczne mogą być przeprowadzane jedynie przez członków tej instytucji (art. 4), która pozwolenie otrzymała, lub przez członków instytucyj, mających cele pokrewne, albo przez osoby, przez te instytucje imiennie zaproszone.

2. Osoby, organizujące lub przeprowadzające zbiórkę, nie mogą za swe czynności otrzymywać wynagrodzenia.

Art. 8.

1. Władza, która udzieliła pozwolenia, może w każdym czasie sama lub przez podległe sobie władze i organa informować się o stanie akcji zbiórkowej w szczególności przez wgląd w akta, księgi oraz dokumenty kasowe, przeprowadzać rewizję kasy, żądać ustnych i pisemnych wyjaśnień oraz wysyłać swoich delegatów na posiedzenia instytucyj. Instytucje te winny zawiadamiać władze przynajmniej na 24 godziny naprzód o posiedzeniach, na których mają być omawiane sprawy zużytkowania zebranych ofiar. Postanowienia o kontroli zużycia funduszów, uzyskanych ze zbiórki, nie odnoszą się do stowarzyszeń, podlegających w tym zakresie nadzorowi władzy z mocy prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808).

2. Minister Spraw Wewnętrznych władny jest w drodze rozporządzenia wydawać szczegółowe przepisy, dotyczące kontroli nad zbiórkami publicznemi.

3. Postanowienia ustępów poprzednich nie mają zastosowania do instytucyj, które zostały powołane do życia na mocy specjalnych ustaw, przewidujących kontrolę władz nad temi organizacjami.

Art. 9.

1. Wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar winien być podany do wiadomości władzy, która pozwolenie wydała, oraz ogłoszony w prasie w ciągu miesiąca od ukończenia zbiórki,

2. Od zastosowania postanowień ust. 1 oraz postanowień art. 8 wyłączone są takie organizacje i instytucje wyznania, uznanego przez Państwo, których wyłączenie wynika z uregulowania stosunku Państwa do tego wyznania na mocy specjalnej ustawy.

Art. 10.

1. Władza, która pozwolenie wydała, może je cofnąć w każdym czasie, jeżeli zbiórka przeprowadzana jest niezgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy, lub jeżeli ujawnione zostanie, że dalsze prowadzenie zbiórki może zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, albo jeśli władza stwierdzi (art. 8), że ofiary, uzyskiwane ze zbiórki, nie są przeznaczane na właściwy cel.

2. W przypadku, przewidzianym w ust. 1. władza może jednocześnie zarządzić przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne jednej z instytucyj społeczno-opiekuńczych lub oświatowych.

Art. 11.

1. Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszej ustawy lub rozporządzeń, wydanych na jej podstawie, podlega w trybie administracyjnem karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 1.000 złotych, albo jednej z tych kar.

2. Kary te mogą być nakładane zarówno na osoby urządzające, jak i osoby, przeprowadzające zbiórkę publiczną.

3. Ofiary, uzyskane ze zbiórki, przeprowadzonej bez pozwolenia, ulegają przepadkowi i zostaną przekazane przez władzę na cele humanitarne jednej z instytucyj społeczno-opiekuńczych lub oświatowych.

Art. 12.

Jeżeli w ustawie niniejszej jest mowa o powiatowych władzach administracji ogólnej, są w miastach, stanowiących odrębne powiaty miejskie właściwymi starostowie grodzcy (dyrektorowie policji, komisarz rządu m. Gdyni).

Art. 13.

Ustawa niniejsza nie ma zastosowania:

a) do zbiórek na cele religijne, jeżeli są one prowadzone w obrębie zabudowań i pomieszczeń, poświęconych wyłącznie służbie Bożej;

b) do zbiórek, związanych z celami i tradycjami religijnemi uznanych przez Państwo związków wyznaniowych, przeprowadzanych poza budynkami i pomieszczeniami, wymienionemi w punkcie a), jeżeli zbiórki takie przeprowadzane są przez władze tych związków, ich

organa, względnie osoby przez nie imiennie zaproszone i jeżeli odbywają się w sposób, ustalony tradycją i zwyczajami miejscowemi, lub też w bezpośredniej łączności z obrzędami religijnemi;

c) do zbiórek, przeprowadzanych w drodze loteryj pieniężnych lub fantowych, jeżeli zbiórki te nie są przeprowadzane w miejscach publicznych;

d) do zbiórek, przeprowadzanych w lokalach prywatnych wśród grona osób znajomych osobiście przeprowadzającym zbiórkę;

e) do zbiórek wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych;

f) do zbiórek koleżeńskich w lokalach urzędów publicznych na cele godne poparcia, odbywających się na podstawie pozwolenia przełożonego urzędu.

Art. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 15.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

2. Równocześnie tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy o zbiórkach publicznych.

Przezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

(—) A. Prystor

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych

(—) Beck

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

(—) J. Jędrzejewicz.

2.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 6. kwietnia 1933 r.

o organizacji zarządów drogowych.

(Dz. Ustaw Śląskich z dnia 15. IV. 1933 r. № 12, poz. 22).

Na podstawie art. 13, ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. № 3, poz. 3), zarządza się co następuje:

§ 1.

Administrację techniczną i ekonomiczną dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych, których zarząd jest przekazany powiatowemu związkowi komunalnemu w myśl art. 11 ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg (Dz. U. Śl. № 3, poz. 3) oraz nadzór nad gospodarką drogową na drogach gminnych, będzie sprawować powiatowy zarząd drogowy na podstawie uchwały powiatowego związku komunalnego, według niżej podanych zasad.

§ 2.

Powiatowy zarząd drogowy jest organem wydziału powiatowego w dziedzinie administracji drogowej. W tym charakterze prowadzi całą techniczną i ekonomiczną administrację dróg publicznych, a w szczególności:

a) wykonuje budowę i utrzymuje w należytym stanie drogi publiczne,

b) sprawuje nadzór nad budową i utrzymaniem dróg gminnych,

c) udziela gminom niezbędnej pomocy technicznej w zakresie administracji drogowej.

§ 3.

Kierownika powiatowego zarządu drogowego przyjmuje na swój etat powiatowy związek komunalny. Mianowanie kandydatów na to stanowisko może nastąpić po stwierdzeniu, że proponowany kandydat posiada kwalifikacje, przepisane przez Śląską Radę Wojewódzką.

§ 4.

Kierownik powiatowego zarządu drogowego podlega służbowo przewodniczącemu wydziału powiatowego i jest bezpośrednim służbowym przełożonym całego personelu, wchodzącego w skład zarządu drogowego.

§ 5.

1. W skład powiatowych zarządów drogowych prócz kierownika wchodzi pomocniczy personel techniczny i kancelaryjny.

2. Do technicznego personelu drogowego będą miały zastosowanie przepisy o kwalifikacjach technicznego personelu drogowego, które wyda Śląska Rada Wojewódzka.

3. Powiatowe związki komunalne są obowiązane zatrudnić w powiatowych zarządach drogowych tych funkcjonarjuszów dotychczasowych wojewódzkich kierownictw budowy dróg, podlegających likwidacji, których Wojewoda Śląski przydzieli do odnośnych zarządów drogowych, a którzy będą opłacani bądź przez Skarb Śląski jako funkcjonarjusze, przyjęci do służby na podstawie ustaw o państwowej służbie cywilnej, bądź przez właściwy powiatowy związek komunalny z subwencyj, przyznanych na ten cel z wojewódzkiego funduszu drogowego.

4. Funkcjonarjusze państwowi, wchodzący w skład powiatowego zarządu drogowego, podlegają przepisom, obowiązującym funkcjonarjuszów państwowych.

§ 6.

1. Zarządzenia w zakresie administracji dróg publicznych, wydane przez Śląską Radę Wojewodzką i Wojewodę Śląskiego, stosownie do postanowień ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. (Dz. U. Śl. № 3, poz. 3) otrzymuje wydział powiatopowiatowy, który jest obowiązany do nich się stosować i jest odpowiedzialny za ich wykonanie.

2. Powiatowy zarząd drogowy otrzymuje zarządzenia, odnoszące się do wszystkich kategoryj dróg, bezpośrednio od wydziału powiatowego. Za ich wykonanie jest odpowiedzialny kierownik tegoż zarządu.

§ 7.

Kierownik powiatowego zarządu drogowego jest odpowiedzialny za należyty postęp i wykonanie robót, za dobroć użytych materjałów, za ekonomiczne użycie otrzymanych kwot pieniężnych oraz prawidłowość przedstawionych rachunków i dokonywanych przez siebie lub na swoje zlecenie wypłat.

§ 8.

Nadzór nad całą gospodarką drogową powiatowego związku komunalnego, sprawuje Wojewoda Śląski.

§ 9.

Sprawozdanie z działalności powiatowego zarządu drogowego składa kierownik zarządu drogowego wydziałowi powiatowemu.

§ 10.

Wydział powiatowy składa sprawozdanie z działalności zarządu drogowego Wojewodzie Śląskiemu. W szczególności składa roczne sprawozdanie techniczne i rachunkowe, dotyczące budowy i utrzymania dróg wszystkich kategoryj. Sprawozdania roczne należy sporządzić zgodnie z wydanemi w tym przedmiocie zarządzeniami.

§ 11.

Z funduszów, przewidzianych w budżecie Skarbu Śląskiego (wojewódzkiego funduszu drogowego) na cele drogowe i administracyjne (osobowe i rzeczowe), będą odpowiednie dotacje w gotówce i naturze przekazywane powiatowemu związkowi komunalnemu. Przekazane dotacje mogą być użyte w miarę rzeczywistej potrzeby na bieżące efektywne wydatki. Wysokość potrzebnych funduszów określona będzie corocznie na podstawie kosztorysów, sporządzonych przez powiatowe zarządy drogowe, zatwierdzonych przez Urząd Wojewódzki Śląski. Przed zatwierdzeniem kosztorysów mogą być asygnowane interesowanym związkom komunalnym zaliczki. Powyższe fundusze mogą być użyte na cele, na jakie są przeznaczone. Za prawidłowe zużycie tych kredytów, odpowiedzialny jest przewodniczący wydziału powiatowego wespół z kierownikiem zarządu drogowego.

§ 12.

Rachunkowość powiatowego zarzadu drogowego ma być prowadzona w taki sposób, aby można w każdej chwili ujawnić techniczny i finansowy stan robót na drogach wszystkich kategoryj, a po ukończeniu robót zestawić operat wykonawczy. Nie naruszając obowiązujących przepisów o kasowości i rachunkowości związków komunalnych, powinien zarząd drogowy prowadzić księgę kasową, księgę inwentarzową, księgę materjałową i księgę rozrachunkową. Każda z wymienionych ksiąg ma być prowadzona oddzielnie dla dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych według zasad i wzorów, ustalonych w obowiązujących przepisach rachunkowo-technicznych.

§ 13.

Z majątku drogowego, będącego własnością Skarbu Śląskiego, przechodzą w zarząd i używanie powiatowego związku komunalnego:

a) nieruchomości, znajdujące się na obszarze odnośnych powiatowych związków komunalnych;

b) ruchomości (maszyny drogowe, tabor roboczy, instrumenty techniczne, narzędzia, przybory kancelaryjne, druki i t. p.), według zarządzeń Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

§ 14.

Nieruchomości i ruchomości, oddane w zarząd i używanie powiatowemu związkowi komunalnemu, pozostają własnością Skarbu Śląskiego, przez powiatywy związek komunalny mogą być używane zgodnie z przeznaczeniem, przyczem maszyny, narzędzia (tabor roboczy), mogą być używane tak na drogach państwowych i wojewódzkich jakoteż powiatowych i gminnych. Ruchomości powiatowy związek komunalny obowiązany będzie zwrócić Skarbowi Śląskiemu na każde żądanie w stanie, uwzględniającym normalne zużycie za cały okres używania tego inwen-

tarza. Imieniem Skarbu Śląskiego dysponuje powyższym inwentarzem Urząd Wojewódzki, który ma prawo każdego czasu zażądać zwrotu tego inwentarza.

§ 15.

Powiatowy związek komunalny wykonuje roboty tak na drogach państwowych i wojewódzkich, jakoteż na powiatowych własnym taborem roboczym oraz otrzymanym do użytku taborem, stanowiącym własność Skarbu Śląskiego.

§ 16.

O ile do wykonania specjalnych robót drogowych powołane zostaną odrębne organy, roboty te nie będą objęte działalnością powiatowego związku komunalnego.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda Śląski.

3.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału dodatków komunajnych do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji pomiędzy gminy wiejskie powiatu świętochłowickiego.

Stosownie do art. 10 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 10 poz. 47) oraz § 9 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7. VI. 1924 r. podaję do wiadomości następujący klucz rozdziału jednej trzeciej części sum z dodatków komunalnych do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji należących się gminom wiejskim powiatu świętochłowickiego z kwot przypadających na Wydział Powiatowy Świętochłowice na rok 1933|34.

	Ilość mieszkańców	%
Brzozowice-Kamień	6 722	23,9
Godula	8 704	30,9
Nowe Hajduki	6 316	22,5
Wielka Dąbrówka	6 383	22,7
	28 125	100

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie.

Na rok budżetowy 1933|34 ustala się nowy klucz rozdziału podatku od kopalin według stanu ludności w dniu 1. IV. 1933 r.

	mieszkańców	%
Nowe Hajduki	6 316	11,76
Wielka Dąbrówka	6 383	11,88
Wielkie Hajduki	28 715	53,44
Wielkie Piekary	12 316	22,92
	53 730	100

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom

z dnia 22 września 1932 r.

o podziale gminy Nowy Bytom na obwody.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. i uchwały Rady gminnej z dnia 22 września 1932 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

Gminę Nowy Bytom dzieli się na obwody. Każdy obwód obejmuje nie mniej jak 2000, nie więcej zaś jak 2500 mieszkańców. Liczbę obwodów ustala według potrzeby Rada gminna na wniosek Zarządu gminnego.

§ 2.

Na czele każdego obwodu stoi naczelnik obwodu. Naczelnika obwodu zastępuje w jego czynnościach zastępca. Naczelnika obwodu i jego zastępcę wybiera Rada gminna na 6 lat z proponowanych jej przez Zarząd gminny obywateli posiadających prawo wybieralności po myśli gminnej ordynacji wyborczej.

§ 3.

Jeśli naczelnik obwodu oraz jego zastępca równocześnie nie mogą wykonać swego urzędu, porucza Naczelnik gminy ich zastępstwo innemu naczelnikowi obwodu.

§ 4.

Naczelnikowi obwodu nie wolno załatwiać sprawy urzędowej, w której jest osobiście interesowany.

§ 5.

Naczelnika obwodu i jego zastępcę zobowiązuje naczelnik gminy do sumiennego wykonywania obowiązków przez podanie ręki w miejsce przysięgi, przyczem jednocześnie wręcza mu dokument nominacyjny.

Naczelnik odwodu prowadzi pieczęć urzędową „Naczelnik obwodu . . . gminy Nowy Bytom".

§ 6.

Miejsce urzędowania naczelników obwodowych oznacza tabliczka z odpowiednim napisem na froncie danego budynku.

§ 7.

Każdy obywatel gminy jest obowiązany przyjąć urząd naczelnika obwodu na przeciąg conajmniej 3 lat.

§ 8.

Powodami nieprzyjęcia lub wcześniejszego złożenia urzędu naczelnika obwodu mogą być powody, wymienione w ust. 2 art. 9 gminnej ordynacji wyborczej z dnia 5 maja 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 13 poz. 22).

§ 9.

Osoby wzbraniające się z innych powodów przyjąć i sprawować przez 3 lata urząd naczelnika obwodu, albo uchylające się od sprawowania tego urzędu Rada gminna na przeciąg 3-6 lat pozbawić może prawa udziału w zarządzie i zastępstwie gminy i pociągnąć do podatków gminnych o jedną osmą do jednej czwartej wyższych.

§ 10.

Naczelnika obwodu Rada gminna może zwolnić z jego urzędu.

§ 11.

Urząd naczelnika obwodowego jest urzędem honorowym. Naczelnicy obwodowi oraz ich zastępcy są pomocniczymi urzędnikami gminnymi i obowiązani stosować się do zarządzeń Naczelnika gminy oraz udzielać mu pomocy w załatwianiu powierzonych spraw urzędowych. Do zakresu ich działania należą w szczególności sprawy określone w regulaminie naczelników odwodowych.

Naczelnicy obwodowi są obowiązani dotrzymywać tajemnicy urzędowej.

§ 12.

Głównem zadaniem naczelnika obwodu jest opieka nad ubogimi w jego obwodzie.

§ 13.

Naczelnik obwodu jest równocześnie radcą sierót w swoim obwodzie.

§ 14.

Jako radca sierót naczelnik obwodu winien przeprowadzić na zarządzenie Sądu Opiekuńczego tymczasowe opieczętowane spuścizny, jeżeli Urząd gminny wydał mu w tym celu indywidualne zlecenie. Wolno mu wtedy nakładać pieczęcie, zabierać w swoje przechowanie pieniądze, papiery wartościowe i kosztownosci, co do których winien sporządzić wykaz i odstawić zebrane w przechowanie przedmioty wraz z wykazem Sądowi Opiekuńczemu za pośrednictwem Urzędu gminnego.

§ 15.

W ramach osobnej instrukcji, którą wyda naczelnik gminy, wolno naczelnikowi obwodu udzielać opinji, wystawiać zaświadczenia i dokonywać legalizacji.

§ 16.

Naczelnik obwodu jest obowiązany pomagać według możności organom administracji gminnej w szczególności przy wyborach, spisach ludności, zestawianiu list, kwaterunku, zbiórkach publicznych itp.

Wszelkie zlecenia Naczelnika gminy winien naczelnik obwodu załatwiać z możliwie największą dokładnością i pośpiechem.

§ 17.

Naczelnik obwodu występuje wobec mieszkańców gminy zawsze jako urzędnik gminny, niezależnie od tego, czy działa na specjalne zlecenie Naczelnika gminy, czy też w ogólnem wykonywaniu jego zadań urzędowych.

§ 18.

Urząd naczelnika obwodu kończy się z chwilą wyprowadzenia się z gminy, utraty lub zawieszenia jego prawa gminnego. O wyprowadzeniu się naczelnik obwodu winien uwiadomić Zarząd gminy przedtem i to możliwie wcześnie.

§ 19.

Przy złożeniu swego urzędu naczelnik obwodu winien oddać swemu zastępcy wszelkie akta oraz pieczęcie urzędowe, przyczem winien swego następcę pouczyć o stanie spraw bieżących, w szczególności niezałatwionych. Z przejęcia aktów winien być spisany protokół. którego odpis, podpisany przez ustępującego naczelnika obwodu oraz następcę należy przesłać Naczelnikowi gminy.

§ 20.

Statut miejscowy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Zarząd gminny

(—) Basista

naczelnik gminy.

Sm. 1365.

Uchwała.

Statut gminy Nowy Bytom z dnia 22. IX. 32. w sprawie podziału gminy na obwody zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 18. X. 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Brzoska, Sieja.

Wykaz obwodów.

Obwód I: ul. Niedurnego 1—23 i 65—78, Hutnicza, Hallera i Dr. Grażyńskiego,

„ II: Podgórze, ul. Stalmacha, Orzegowska i Powstańcza,

„ III: ul. Korfantego,

„ IV: ul. Damrotha, Plac Wolności i ul. 3-go Maja,

„ V: ul. Kościuszki, Marsz. Piłsudskiego i Niedurnego 24—35,

„ VI: ul. Ligonia, Wojew. Rymera, Lompy i Niedurnego 47—64,

„ VII: ul. Miarki i Niedurnego 36—46,

„ VIII: dzielnica Czarny Las.

Powyższy statut wraz z wykazem obwodów podaję do publicznej wiadomości.

Nowy Bytom, dnia 8 maja 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

6.

I. Dodatek

do statutu miejscowego dotyczącego publicznego wodociągu i ordynacji pobierania opłat za odbiór wody z sieci wodociągowej w Wielkich Hajdukach.

Na podstawie uchwały Rady Gminnej z dnia 31. marca 1933 r. wydaje się następujący I. dodatek do statutu miejscowego z dnia 5. 10. 1928 r. dot. publicznego wodociągu i ordynacji pobierania opłat za odbiór wody z sieci wodociągowej.

§ 1.

W zdaniu 1 § 10 statutu zastępuje się słowo „miesięcznie“ słowem „kwartalnie“.

§ 2.

W ust. 2 § 12 zastępuje się słowo „miesiąc“ słowem „kwartał“ a słowo „miesiącach“ słowem „kwartałach“.

§ 3.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Wielkie Hajduki, dnia 31. marca 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.
burmistrz.

Odpis!

Uchwała.

Dodatek do statutu Wielkie Hajduki w sprawie publicznego wodociągu i ordynacji pobierania opłat za wodę zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju dla gmin wiejskich z dnia 3. 7. 1891 r. (Zb. Ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 27. kwietnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 10. maja 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik

7.

Gmina: Wielkie Hajduki

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że pp. Famula Franciszek z Wielkich Hajduk ul. Leśna 15, Kotyrba Klara z Wielkich Hajduk, ul. Słowackiego 1, Knopp Jan z Katowic III Kolonja Prezydenta Mościckiego 271, Bernard Feliks z Wielkich Hajduk ul. Leśna 15, Gawlitta Benard z Wielkich Hajduk, ulica Mickiewicza nr. 1. Paterman Berthold z Wielkich Hajduk, ul. Leśna nr. 13, Rassek Aleksander z Wielkich Hajduk, ul. 3-go Maja nr. 15 Teodor Skrzypczyk z Świętochłowic, ul. Szkolna nr. 5 i Wróbel Paweł z Wielkich Hajduk, ul. Kościelna nr. 11 zamierzają wybudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy przedłużonej ulicy Leśnej po domu mieszkalnym i stawili wniosek o potrzebne do tego zezwolenia stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 (Zb. ust. str. 227)

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój nr. 16 w czasie od 17. maja do 6. czerwca 1933 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 6. czerwca br. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach. Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

KOMUNIKATY

8.

G. 43|1.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 10. 5. 1933 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65% 34 gr.
1 „ chleba „ 65% 32 „
1 „ mąki pszennej 65% 60 „
1 bułka 110 gram. 10 „
Wypiek chleba 3—4 groszy za ½ kg.

Nabiał:

1 litr mleka pełnego surowego 26 groszy
1 „ maślanki 15 groszy
1 kg masła I gatunk 3,60—zł.
1 kg sera krowiego 1,— zł.
jaja sztuka 6 — 8 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,50 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg łoju nerkowego		1,60 zł	1,60 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg krupniaków		0,80 zł	0,80 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15%
przy wołowinie najwyżej 20%
przy cielęcinie najwyżej 25%

Towary kolonjalne.

1 kg kawy jęczmiennej luźniej	46 gr
1 kg grochu „Wiktorja"	36 gr
1 kg fasoli białych	28 gr
1 kg „ burych	34 gr
1 kg kaszy perłowej	od 50 do 60 gr
1 kg „ tartaczanej	56 gr
½ kg cukru miałka	72 gr
1 kg smalcu wieprzowego	2,50 zł
1 kg tłuszczu mieszanego	2,— zł
1 kg margaryny	2,— do 2,40 zł
1 kg kapusty kiszonej	30 gr

Świętochłowice, dnia 10. maja 1933 r.

Starosta
(—) Szaliński.

OGŁOSZENIA

9.

Konkurs.

Wydział Powiatowy powiatu świętochłowickiego
Województwo Śląskie
przyjmie od zaraz

ogrodnika.

Wynagrodzenie według umowy. Mieszkanie służbowe stoi do dyspozycji.

Reflektanci żonaci i pochodzący z Górnego Śląska mają pierwszeństwo.

Wnioski z życiorysem i uwierzytelnionemi odpisami świadectw należy kierować do niżej podpisanego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński
Starosta.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10